GAZET VAN ACHTERBROEK 3.0 7

Publicatiedatum: 20 december 2020

INLEIDING

Hoe langer de maatregelen duren, hoe meer weerstand ze oproepen. Iedereen heeft wel een mening klaar en, belangrijker, vindt het nodig om deze veelal online te ventileren. En daar voelen ze zich vaak gesteund door mensen die dezelfde mening zijn toegedaan. Zijn de maatregelen populair? Neen, absoluut niet. Feestelijk evenmin. Maar misschien moeten we gewoon wat minder klagen en wat meer vertrouwen hebben in de experten. En denk eens na over wat nog wél mag. Niet alleen wandelen en fietsen, maar ook lezen, puzzelen, breien, diamond painten, sjoelbakken, brieven schrijven, schilderen, … Geraak je zelf niet in de bib? Neem dan contact op met Kalmthout Helpt (03 620 15 67) zodat zij een vrijwilliger kunnen inschakelen. Heb je al sokken gebreid voor de hele familie? Brei of haak dan eens een sjaal, dekentje, muts, inktvisje, … voor een goed doel. We moeten van de nood nu eenmaal een deugd maken. Ondertussen hebben ook onze buurlanden de maatregelen verstrengd: avondklok vanaf 20.00 u in Frankrijk, lockdown in Duitsland en Nederland. Het mag duidelijk zijn: Corona is de wereld nog niet uit. En meer dan ooit zullen we het samen moeten bestrijden. Laat dat onze troost zijn als we straks in onze kleine bubbel aan de kersttafel zitten: dat we met z'n allen, samen maar apart, volhouden voor elkaar en voor hetzelfde doel.

HOEVEEL HEB JIJ ER AL GESPOT?

Omdat De Linde geen kerstmarkt of fakkeltocht kan organiseren, heeft ze een alternatief uitgewerkt. Alle kinderen van de school hebben een kerstboom gemaakt. Deze zelf geknutselde kerstboom hangt op een zichtbare plek aan hun woning. Zo kan je nog tot 3 januari 'kerstbomen tellen'. Ga in je eigen bubbel dus op pad en maak er een fijne kerstbomenwandeling van!

GEEN KERSTMIS ZONDER KERSTSTAL *met dank aan Anita Deckers*

De 40ste Achterbroekse kerststal kon niet in de kerk opgebouwd worden en werd daarom buiten opgesteld, achter de poort aan de fietsenstalling van de kerk. Op maandag 14 december begonnen de kerststalbouwers met de opbouw. Kom gerust langs om hem te bezichtigen, maar draag je mondmasker en volg de aangegeven looprichting. Door de uitzonderlijke tijd zijn er dit jaar geen vieringen in de kerk. 2021 vieren we 150 jaar parochie Achterbroek. We hopen dat feestjaar af te kunnen sluiten met de 40ste kerststal in de kerk en met een kleine tentoonstelling van alle ontvangen foto's. Namens de parochiegemeenschap aan allen een Zalig Kerstmis!

HELDEN VAN HIER

Melissa Antonissen (26) is de dochter van Leo en Jozefa Claessens. Sinds juli 2019 werkt zij als verpleegkundige op palliatieve eenheid 'De Lotus' in AZ Klina Campus de Mick.

Een eervol beroep

'Ik koos voor deze afdeling omdat palliatieve zorg voor mij de mooiste en meest waardevolle zorg is binnen de verpleegkunde. Het is een eer dat ik de patiënten en hun naasten mag begeleiden in de laatste levensfase. Een luisterend oor en er gewoon 'zijn' voor hen is van een niet te schatten waarde', zegt Melissa. 'In tegenstelling tot gewone ziekenhuis-afdelingen, kunnen wij uitgebreid tijd nemen voor onze patiënten en hun familie. Het is zeer spijtig dat we pas in de palliatieve fase de tijd en ruimte krijgen die een patiënt nodig heeft'.

Beperkt in het troosten van familieleden

'Sinds de eerste lockdown mogen onze patiënten maar 2 personen per dag op bezoek krijgen. Families moeten vaak een beurtrol opstellen zodat iedereen nog op bezoek kan komen. Enkel als de patiënt nog maar enkele dagen te leven heeft, zal de arts toestemming geven om met 6 personen per dag op bezoek te komen, steeds 2 personen tegelijkertijd. Dit is voor de patiënten en de naasten moeilijk, anderzijds zijn ze blij dat er nog bezoek toegelaten wordt. Door de Coronamaatregelen worden we wel beperkt in het troosten van de familieleden. Tijdens een emotioneel moment zegt vaak een knuffel of een schouderklopje meer dan woorden, maar dat kan nu jammer genoeg niet. Daarnaast zijn er enkele logistieke veranderingen. Op onze afdeling hebben we een eigen leefruimte waar patiënten tijd met hun familie kunnen doorbrengen. Nu mag er maar één familie tegelijkertijd deze ruimte betreden en moeten we nadien alles ontsmetten. Vroeger mocht het bezoek zelf koffie, thee of water nemen. Nu moeten ze dit komen vragen zodat wij het kunnen geven. Kortom, een deel van onze huiselijkheid hebben we moeten inleveren. Het bezoek mag nog steeds met de patiënt buiten gaan wandelen. Ook voor de patiënten geldt dat ze een mond-masker opzetten wanneer ze naar buiten gaan'.

In gedachten wandeling

'Twee maal per jaar organiseren we een herinneringsmoment voor families van patiënten die het afgelopen half jaar zijn gestorven. Voor Covid-19 kwamen alle families samen in de cafetaria van De Mick. Nu organiseerden we een 'in gedachten wandeling'. De Mick is op een zeer mooie locatie gelegen, in het groen. De families kregen een tijdslot en elk kwartier lieten we 'een bubbel' aan de wandeling beginnen. Tijdens deze wandeling deden we een gedachtewisseling, een gedicht, een lied en dit alles in harmonie met de natuur. Ondanks dat het voor de familieleden emotioneel confronterend was om terug te keren naar de plaats waar hun dierbare was overleden, hebben we gemerkt dat het nieuwe concept een voltreffer was. Al de positieve reacties deden ons team enorm deugd'.

Trots op mijn collega's

'Tot nu toe bleven we gespaard van Covid 19-besmettingen op onze afdeling. Mocht er een palliatieve patiënt besmet zijn, wordt deze niet meer getransfereerd naar de acute campus maar moet die op de afdeling in isolatie. Twee revalidatieafdelingen in De Mick zijn moeten sluiten. Het personeel hiervan en enkele verpleegkundigen van andere afdelingen springen bij op de Covid afdelingen van Klina. Ik ben enorm trots op mijn collega's en iedereen die op een Covid afdeling werkt. Iedereen in de zorg doet enorm zijn best om de patiënten de best mogelijke zorg te geven'. Melissa heeft nog een laatste boodschap: 'Aan iedereen, houd vol!!! En blijf je houden aan de regels'.

HOE GAAT HET NOG MET?

Michelle Vanwettere haar wiegje stond gespreid in de Pastoor Celensstraat, op de hoek met het Heiken. 'Mijn mama, Els Verlent, bracht zelf ook een groot deel van haar jeugd door in Achterbroek en mijn grootouders wonen nog altijd op de hoek van de Witgoorsebaan en het Heiken', steekt Michelle van wal. 'Mijn papa woont er trouwens nog altijd. Heel mijn kleuter– en lagere school volgde ik in De Linde, maar toen ik 12 was gingen mijn ouders uit elkaar en verhuisde ik naar Hoogstraten. Mijn papa bleef in Achterbroek maar ik kwam nog tweewekelijks in Achterbroek wat altijd een groot deel van mijn leven bleef'.

Kleine klas

'Ik woon nu in Traverse City in Michigan (VS) en ben hier terechtgekomen nadat ik mijn vriend Matt online heb leren kennen. Nadat ik mijn master in Antwerpen afrondde, ben ik naar hier verhuisd. Ik ben hier student 'web development' en heb mijn eigen vertaalbedrijf, gevestigd in België. Ik doe al mijn werk online waardoor ik altijd kan blijven werken. Of ik nu hier ben of in België. Mijn hele jeugd in Achterbroek was heel erg zorgeloos. Ik ging als kind graag naar school. We hadden een kleine klas en eigenlijk was ik met iedereen bevriend. Sowieso heb ik ook aan de weekendnamiddagen bij mijn grootouders goede herinneringen. Het grootste deel van de klas van '95 waren mijn vrienden, maar omdat we maar met 4 meisjes in de klas zaten was ik vooral met hen heel close. Sara Stoffels was eigenlijk vanaf de eerste kleuterklas mijn beste vriendin. Ik had ook een vriendje in de lagere school, Mathijs Borms. Ik heb zelfs nog brieven van hem mee naar Amerika gebracht ☺.

Hier in Amerika gaat elke staat anders om met Corona. Staten zoals California of New York zijn veel erger getroffen dan kleinere, minder bevolkte staten, maar hier in Michigan hebben we een gouverneur die vrij streng is. We hebben sinds enkele weken terug een semi-lockdown en hebben ook van maart tot mei in lockdown gezeten. We moesten hier veel sneller maskers dragen dan in Europa en scholen zijn nooit terug opengegaan. Hoewel de aantallen dus veel hoger leken, ging het hier eigenlijk lang beter dan in Europa. We hebben nu natuurlijk ook 2 vaccinaties die eraan komen.' Gepeild naar de situatie na de Amerikaanse presidentsverkiezingen besluit Michelle nog: 'Deze verkiezing heeft echt laten zien hoe verdeeld Amerika is. Er zal veel nodig zijn om dat te overbruggen'.

Michelle met haar mama, grootouders en vriend

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

17 januari 1955:

'Den orgel komt aan te Achterbroek met 1220 pijpen. De woningnood voor de ratten en muizen is opgelost in de kerk'.

13 februari 1955:

'Een heerlijke dag voor de parochie. In het Lof vindt de plechtige orgelwijding plaats door Z.E.H. Verbist, Deken. Na het Lof orgelrecital door Dhr. Joris van Berchem afgewisseld met liederen door het St. Ceciliakoor van Ekeren-Donk. Het was prachtig en schoon voor de mensen die het begrepen, en voor al de anderen was het kattengemauw'.

DE KLAS VAN … 1955

met dank aan Guy Deckers

Van boven naar onder, van links naar rechts: onbekend, Luc Francken, Guy Francken, Leo Geysen, Luc Elst / Leo Bernaerts, Cis Denissen, Roger De Russcher, Guy Deckers

Guy is op zoek naar de naam van het manneke links bovenaan. Ben of ken jij 'm? Laat het dan weten via guy.deckers55@gmail.com

UIT DE OUDE DOOS

Op 21 september 2003 zongen het zangkoor en het kinderkoor samen een julibeummis ter gelegenheid van: 50 jaar herdenking van de wijding van de nieuwe kerk, 60 jaar koster Fons Ribbens en 130 jaar wijding van de oude kerk. Dit stukje gaat over 60 jaar koster Fons Ribbens. Het zat in de familie. Sinds de stichting van onze parochie in 1871 waren nl. zijn grootvader Peerke en vader Leon koster-organist. Fons volgde als 19-jarige in 1943 zijn vader op in de oude kerk. Na de oorlog speelde hij op het harmonium in 'den barak' (noodkerk) en vanaf 1953 in de nieuwe kerk. Al die jaren had hij, zoals zijn vader en grootvader, de dubbele functie van koster-organist. Hij diende onder 7 pastoors en zorgde onopvallend voor het samenstellen van de uitvoeringen. Tijdens de hoogmis werd Fons bekroond met de onderscheiding 'Commandeur in de orde van Sint-Silvester', gezonden door Paus Johannes Paulus II. In zijn wederwoord op het einde van de viering dankte de koster met fijne humor en stijl alle voorgangers van de viering en alle aanwezigen. Hij uitte zijn dankbaarheid voor de goede verstandhouding waarin hij steeds kon samenwerken met iedereen van het liturgisch gebeuren. Op de receptie in de parochiezaal kreeg iedereen de kans om Fons persoonlijk te feliciteren. Uiteindelijk heeft Fons 67 jaar lang als koster de kerkelijke diensten en als organist het zangkoor muzikaal geleid. Eén en al dienstbaarheid voor parochie én koor!

Anita Deckers

Na zijn overlijden wordt het werk van Fons gelukkig verdergezet: Anita en René Beyers zorgen nauwgezet voor het vele kosterwerk, Gretel en Inge Beyers zijn de organisten. Ook deze mensen mogen wel eens in de bloemen gezet worden!

Fons Beyers

KUS DOOR DE BRIEVENBUS

Tess De Kooning (3,5 jaar) versierde alvast haar kerstboom.

De Gazet van Achterbroek is een tijdelijke uitgave n.a.v. de Coronacrisis . Redactie: Ann Francken.
Contact: GVAchterbroek@gmail.com

Het toenmalig kerkkoor met de koster. Wie kent alle leden van het koor nog?